ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ତିରାଶି-ତିନି

ଶାଶ୍ୱତ ଭିତ୍ତି: ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

Jeff Pippenger
2024-04-13

"ପେତ୍ରସ୍ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି। ଏହା ସେହି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।" ସେହି "ସତ୍ୟ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଇଟି ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ପ୍ରଥମଟି ହେଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଏକ ଉପାଦାନ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥଚିହ୍ନମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହାର କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏତେ ବାର କହିଆନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ; କାରଣ ସେହି ପଥଚିହ୍ନମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷାର ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ, ଏବଂ ଏହା ପବିତ୍ର ସଂସ୍କାର-ରେଖାମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରତୀକର ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍‌ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ।

ମୋଶାଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ରେଖାରେ, ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଅବତରଣ କରି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଝୁପୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲା, ଯାହା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ଏକୀଭୂତ ହେବାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ସଂଶୋଧନ ରେଖାରେ, ମାଇକେଲ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ସାଇରସଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦାନିଏଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ରେଖାରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପରାର ଆକୃତିରେ ଅବତରଣ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ, ଯାହା ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ୱର ପ୍ରତୀକ। ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ, 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ ଯେ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ" ଥିଲେ; ସେ ଏମିତି ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସ୍ୱୟଂ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଥିଲେ। ସେଠାରେ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯେ, ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ୱ ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟିର ମାଂସ ଓ ରକ୍ତକୁ ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ପବିତ୍ର, କାରଣ ସେହି ଇତିହାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିଦ୍ୱାରା ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ହୋଇଥାଏ। ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, କାରଣ ସେ "ବାକ୍ୟ"। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନେ ଇତିହାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ଘଟଣାମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ, ସେହି ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ; ଏବଂ ଘଟଣା ଆସିପହଞ୍ଚିବାବେଳେ ଯେ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ; ଏହିପରି ଆରମ୍ଭରେ ଓ ଶେଷରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା। ଏହିହେତୁ, ପେତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥିଲା।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପୂରଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା। ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ସେହି ସତ୍ୟ "ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି" ଥିଲା, ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପୁରୁଣା ପଥ" କୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଆନ୍ଦୋଳନର "ଭିତ୍ତିସ୍ଥ" ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପିତର ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ଚାରି ଦୂତ ଚାରି ପବନକୁ ରୋକି ରଖୁଥିବା ସମୟରେ ମୋହରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ମୋହରାଙ୍କନର ସମୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ଯାହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର

ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସେହି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯେପରି ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଦୂତ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ" ଥିଲେ, କାରଣ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ସେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ" ଥିଲେ। ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ" ପୁନର୍ବାର ଅବତରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶର ଦ୍ୱିତୀୟଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଅନ୍ୟ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବାବିଲନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଜଣେ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯେପରି ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସମୟରେ, 1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ।

ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଏବଂ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ମଧ୍ୟରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ବାର୍ତ୍ତା ଆସୁଥିବାବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦୂତ ପଠାଯାଇଥିଲେ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଏହି ଦୂତମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ଇତିହାସ ବିଷୟରେ କହିବା ସମୟରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଯେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେହୁଦୀମାନେ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଥିଲେ।

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି; ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଉପକାର ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ।" Early Writings, 261.

ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ରୁଶବିଧାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଐତିହାସିକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାର ମୂର୍ତ୍ତ ରୂପ ଅଟନ୍ତି। ଜୁଲାଇ 18, 2020 ତାରିଖରେ, "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଠାରୁ କୌଣସି କମ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ" ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଓ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ହତ ହୋଇ, ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିପାରେ।

> ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଁଛି, ସମୟ ଆସୁଛି, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ମୃତମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଶୁଣିବେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ। କାରଣ ପିତାଙ୍କର ଯେପରି ସ୍ୱୟଂ ନିଜମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଅଛି, ସେପରି ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ନିଜମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ରଖିବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଥିବାରୁ, ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏହାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମାଧିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ, ଏବଂ ବାହାରି ଆସିବେ; ଯେମାନେ ଭଲ କାମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ମନ୍ଦ କାମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ। ଯୋହନ 5:25–29।

୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ମୃତ ଶୁଷ୍କ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ ପାଇଁ ଡାକିଲା, ଏବଂ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ପରେ ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ, କାରଣ ୨୦୨୩ ର ଜୁଲାଇ ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟର ସମାପ୍ତିକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ଭିତ୍ତିମୂଳଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଡାକାଗଲା। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିର ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ହେଲା ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଥିଲା ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ସମୟ"।

ଜୁଲାଇ 2023 ରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ଖାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ

ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ତୃତୀୟ "ହାୟ"ର ସନ୍ଦେଶକୁ (ପୂର୍ବଦିଗର ସୁସମାଚାର) ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ସନ୍ଦେଶକୁ (ଉତ୍ତରଦିଗର ସୁସମାଚାର) ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ କି ନାହିଁ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେରରୁ ପନ୍ଦରର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ପାନିଅମର ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ, ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି—ଏକ ଶ୍ରେଣୀ "ଯେଉଁମାନେ ଭଲ କାମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ।"

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ତିନୋଟି ସ୍ୱର ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାରି ନୁହେଁ" ଏହି ସ୍ୱର ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ସ୍ପର୍ଶରେ ଧ୍ୱସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ହେଉଛି ପ୍ରଧାନଦୂତ ମିଖାଏଲଙ୍କର ସ୍ୱର, ଯିଏ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କବରରୁ ଡାକି ବାହାର କରନ୍ତି। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ" ଘଣ୍ଟାରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକେ। କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ପିତରଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ତ୍ତି ସେତେବେଳେ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ" ପାଖକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ 11ର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର Panium ହେଉଛି ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି "ଅଂଶ" ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। Panium ହେଉଛି 1844 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ମାସର Exeter ଶିବିର-ସମ୍ମିଳନୀ; ଏହା ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ ଯାହା Donald Trumpଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଲଲାଟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାକୁ ଅଙ୍କିତ କରେ। ଯେ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଏବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଭୂମି।

> "ପେତ୍ର ଯେ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟଟି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି। ଏହାହିଁ ସେଇ ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ଆତ୍ମ-ଗୌରବ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ। ଏହା ପେତ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଭଲତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା। ମାନବଜାତି କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ଦିବ୍ୟ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରେନାହିଁ। 'ଆକାଶଠାରୁ ଉଚ୍ଚ; ତୁମେ କ'ଣ କରିପାରିବ? ପାତାଳଠାରୁ ଗଭୀର; ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣିପାରିବ?' ଯୋବ 11:8। କେବଳ ଦତ୍ତକପୁତ୍ରତ୍ୱର ଆତ୍ମା ମାତ୍ର ଆମ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଭୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ, ଯାହାକୁ 'ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିନାହିଁ, କାନ ଶୁଣିନାହିଁ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିନାହିଁ।' 'କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତ କିଛି, ହଁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଭୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ।' 1 କରିନ୍ଥୀୟ 2:9, 10। 'ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଅଛି;' ଏବଂ ପେତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାକୁ ଚିହ୍ନିଲେ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ସେଥିରୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ଯେ ସେ 'ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ' ହୋଇଥିଲେ। ଗୀତସଂହିତା 25:14; ଯୋହନ 6:45। ଆହା, ନିଶ୍ଚୟ, 'ଧନ୍ୟ ତୁମେ, ଶିମୋନ ବାର-ଯୋନା; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ତୁମକୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ।'"

> "ଯୀଶୁ ଆଉ କହିଲେ: 'ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ କୁହୁଁଛି, ତୁମେ ପିତର; ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ।' 'ପିତର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ପଥର,—ଗଡ଼ିଯାଉଥିବା ପଥର। ପିତର ସେହି ଶିଳା ନୁହେଁ ଯାହା ଉପରେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ଶାପ ଓ ସପଥ କରି ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେତେବେଳେ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା। ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ଏକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ।" The Desire of Ages, 413

କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଏବଂ ଥିଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନର ବାର୍ତ୍ତା; ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି—ଯେଉଁଠାରେ

ଗ୍ରୀକ ଦେବତା ପାନ, ଯାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ "ନରକର ଦ୍ୱାର" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ଦୁଇଟି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଶିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଛି। ମାକ୍କାବୀମାନେ ଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଲୋକ, ଯେମାନେ ନିଜେଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ସମର୍ଥକ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ଧର୍ମବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜେଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ରାଜନୈତିକ—ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ନେତା ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ପତିତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ସହିତ ମିଳି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନଙ୍କର 'ୱୋକ୍-ଇଜମ୍' ଓ ମାତୃ ପୃଥିବୀର ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଶିଙ୍ଗମାନେ ଗ୍ଲୋବାଲିଜମ୍‌ର ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ସଂଘର୍ଷରେ ପ୍ରବଳ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗଟି ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଶେଷ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଅପସାରଣ କରି ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେଉଛି, ଯେଣେକି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ନିୟମର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ" ସମୟରେ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯିବ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ମଧ, ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ, ସେହିଟି ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାଇସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ, ଯାହା ପାନିଅମ୍ ଅଟେ, ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ। ଏହା ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟଭାଗରେ, ଯାହା ଅତଳ ଗହ୍ୱରରୁ ଉଠିଆସିଥିବା ନାସ୍ତିକ ପଶୁ ଏବଂ 2015 ମସିହାରେ ସେହି ପଶୁକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା Republicanism-ର ଶିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ Protestantism-ର ସେହି ଶିଙ୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବାହିନୀ ଭାବେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଉଛି।

ପେତ୍ର ଯେ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ସତ୍ୟ ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ର waymark କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହିପରି ଏହାକୁ ମଧ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର। ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିବାରେ ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ହୋଇଛି, ସେହି ସତ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟ, ଯେପରି ପେତ୍ରଙ୍କ ଦିନରେ ଯୀଶୁ ମଶୀହ ଥିଲେ କି ନୁହେଁ—ସେଥି ମଧ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟ ଥିଲା। ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯିବା, ପୁତ୍ର କିଏ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା କେବଳ ଏତିକିକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ବରଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ ଥିଲେ। ଏହା ହେଉଛି ମାନବତାରେ ଦୈବତ୍ୱର ଅବତାରଣର ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ହେଉଛି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। "ଅବତାରଣ"ର ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଶେଷକାଳର ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହା ଆରମ୍ଭରେ "ବିଶ୍ରାମବାର"ର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏକ ବିଶେଷ ସତ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେହି ସତ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ଏବଂ ପରେ ସେହି ସତ୍ୟ, ଯେଉଁ ପିଢ଼ୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଖୋଲାଯାଏ, ସେହି ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ। ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଯିଏ ୧୭୯୮ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୟଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଉନ୍ମୋଚିତ କରିଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ହଠାତ୍ ଆସିଥିଲେ—ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମହାଯାଜକ ଭାବେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା, ପଶୁର ଚିହ୍ନର ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ—ଏସବୁ ସତ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେସବୁ ସତ୍ୟମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ବିଶେଷ ଆଲୋକରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

> "ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାକୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଘେରି ଏକ ମୃଦୁ ଆଲୋକମଣ୍ଡଳ ବିରାଜମାନ ଥିବା ଦେଖିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲି। ଦୂତ କହିଲେ: 'ଦଶଟିର ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଏ, ଯିଏ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ପୃଥିବୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେବାବେଳେ, ସବ୍ବାଥର ଭିତ୍ତିମୂଳ ମଧ ସେହିବେଳେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା।'" Testimonies, volume 1, 75.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୋହରାଙ୍କ ନର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଳମ୍ବିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ମୋହରାଙ୍କ ନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ , ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ, ନିଜ ହସ୍ତରେ ଗୁପ୍ତ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ର ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନେ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା ସମାପ୍ତିକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି; ଏହିପରି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଆଉ ଏକ ସତ୍ୟ କୁ ବିଶେଷ ଆଲୋକରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହା ସେହି ସବ୍ବାଥ ସତ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରିଥିବାବେଳେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> "ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି। ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପହଞ୍ଚିବାର ସମୟ ଆସିଛି। ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଏତେ ଅଧିକ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ, ତେବେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସମାପ୍ତି ପ୍ରତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବହୁ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।"

> "ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସଙ୍ଗତି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଚାଲନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପଥକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରି ନିଜ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ, କାରଣ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଭନୀୟ ଓ ସୁନ୍ଦର। ସେମାନେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦେଖନ୍ତି। ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ। ଅବତାରତତ୍ତ୍ୱର ଶିକ୍ଷା ମୃଦୁ ତେଜସ୍ୱିତାରେ ଦୀପ୍ତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ସେହି ଚାବି, ଯାହା ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟକୁ ଖୋଲିଦେଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ କଠିନତାର ସମାଧାନ କରେ। ଯେମାନେ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆଲୋକରେ ଚାଲିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭକ୍ତିର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ କ୍ରୁଶକୁ ଉଠାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ କେବେ ଦ୍ୱିଧା କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକ ଦେଖିବେ।" Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

ଅବତାରତ୍ୱର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ଦେବତ୍ୱ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପାପ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସବ୍ବାଥ।

> ଏହାସହ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ବିଶ୍ରାମଦିନମାନଙ୍କୁ ମଧ ଦେଇଥିଲି, ଯେଉଁଥି ସେମାନଙ୍କ ଓ ମୋର ମଧରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ହେଉ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ହିଁ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 20:12.

ଏକ ଶତ ଚୁମାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଶେଷ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅନ୍ତିମ ସୀମାରେ, ରବିବାର ନିୟମର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁଦ୍ରା ଅଙ୍କିତ ହୁଏ, ସେହି ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ସ୍ଥାୟୀଭାବରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ।

> "ଭାଇମାନେ, ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ? ଯେମାନେ ଜଗତ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଗତିକ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି—ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ କପାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ଛାପ ଲାଗିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଏବଂ ନିର୍ମଳ ରହିବ।"

> "ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାର ସମୟ। ଅଶୁଚି ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର କେବେବି ଲାଗିବ ନାହିଁ। ଆକାଂକ୍ଷୀ, ଜଗତପ୍ରେମୀ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ମଧ ଏହା କେବେବି ଲାଗିବ ନାହିଁ।

> ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଜିହ୍ୱା କିମ୍ବା କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ଥିବା ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କେବେବି ଲାଗିବ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ସେହି ମୋହର ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷ୍କଳଙ୍କ—ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ—ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆଗକୁ ବଢ଼, ମୋର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କେବଳ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଲେଖିପାରୁଛି, ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି। ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜେ ଖୋଜ, ଯେପରି ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଭୟଜନକ ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରିବ।" Testimonies, volume 5, 216.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରୁ ଏମିତି ପ୍ରତୀତ ହେବାକୁ ପାରେ ଯେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମୋହର ଅଙ୍କିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସେପରି ନୁହେଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ରବିବାର ଆଇନ ଏକ ମହାସଙ୍କଟ, ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସଙ୍କଟରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସଙ୍କଟରେ କେବେ ମଧ ବିକଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମୋହର ଅଙ୍କିତ ହୁଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଯାଏ; କାରଣ ସେ ସମୟରେ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୋହର ଥାଏ, ସେମାନେ ଧ୍ୱଜସ୍ୱରୂପେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଅନ୍ତି। ମୋହର ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ଅବଧିରେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, ଅଙ୍କିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସବ୍ୱଥ-ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ମୋହରକରଣ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେତେବେଳେ କେହି ମଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ପାଇନଥିଲେ; କାରଣ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟାବଧିରେ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଦେଖାଯାଇଛି, ପ୍ରଥମେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେବାକୁ ଥିଲା।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୈବୀ ପ୍ରତୀକ ଶେଷ ସମୟରେ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ କୂରେଶଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଏହି ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ସତରି ବର୍ଷ ଧରି ବସିଥିବା ଘର ଛାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ସହରକୁ ଫେରି ତାହାକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ କି ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ମେସିହା ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପିଢ଼ି ଏହି ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖାଇବେ କି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଯାହା କିଛି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେ ସବୁକୁ ମଧ।

୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା; ଏବଂ ଯେ ଶ୍ରେଣୀ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ସେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କ ମଧରେ ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥିଲେ। ସେହି ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା, ଯେମାନେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକର ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ୧୮୫୬ ଠାରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଲାଓଡିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଏକ ଶେଷ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ପଦ ୧୩ ଠାରୁ ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "'ଆଦିରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ। ସେଇଜଣ ଆଦିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ଏକଟି ମଧ ତାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା। ତାଙ୍କ ମଧରେ ଜୀବନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଥିଲା। ଏବଂ ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧକାର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ନାହିଁ।' 'ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ହେଲେ, ଏବଂ ଆମ ମଧରେ ବାସ କଲେ, (ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲୁ, ପିତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ରଜାତ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଯେପରି ମହିମା,) ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ' (John 1:1–5, 14)।"

"ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରେ। ନିଜ ବିଷୟକୁ ଭଲିଭାବେ ବୁଝୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ, ଯୋହନ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ମହିମା ବିଷୟରେ କଥା କହନ୍ତି। ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ବିକୀରିତ ଆଲୋକ ପରି, ସେ ଅମୂଲ୍ୟ ସତ୍ୟର ଦୈବୀ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତି। ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଓ ମାନବଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି।"

"ମାନବ ଦେହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବତାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏକ ରହସ୍ୟ, 'ଯାହା ଯୁଗଯୁଗ ଓ ପିଢ଼ୀ ପିଢ଼ୀ ଧରି ଗୁପ୍ତ ରହିଥିଲା ସେହି ରହସ୍ୟ' (Colossians 1:26)। ଏହା ଭକ୍ତିର ମହାନ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ରହସ୍ୟ। 'ବାକ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ହେଲେ, ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ' (John 1:14)। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏମିତି ଏକ ସ୍ୱଭାବ, ଯାହା ତାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ୱଭାବଠାରୁ ନିମ୍ନ ଥିଲା। ଏହାପରି କିଛି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ନମ୍ର ଅବତରଣକୁ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ। ସେ 'ଜଗତକୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ' (John 3:16)। ଯୋହନ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟକୁ ଏପରି ସରଳତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଯେ, ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରନ୍ତି।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାନବ ସ୍ୱଭାବକୁ କେବଳ ଧାରଣ କରିଥିବାର ଭାବ କରିନଥିଲେ; ସେ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ। 'ସନ୍ତାନମାନେ ଯେପରି ମାଂସ ଓ ରକ୍ତର ଅଂଶୀ ଅଟନ୍ତି, ସେପରି ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ସେହି ସମାନ ବସ୍ତୁର ଅଂଶୀ ହେଲେ' (Hebrews 2:14)। ସେ ମରିୟମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ; ମାନବ ବଂଶାନୁକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଜ ଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ। ପୌଲ ଲେଖନ୍ତି, 'ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ମୋଶାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୌରବର ଯୋଗ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ଯିଏ ଗୃହକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛି, ସେହି ଗୃହଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ' (Hebrews 3:3)।"

"କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଥିବାବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାନବତା ବିଷୟରେ କହେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ-ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହେ। ବାକ୍ୟ ଏକ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ତା ଭାବେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ପୁତ୍ର ଭାବେ, ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହ ଏକତା ଓ ଅଭିନ୍ନତାରେ। ଅନାଦିକାଳଠାରୁ ସେ ଚୁକ୍ତିର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଥିଲେ, ସେହି ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତି, ଯିହୂଦୀ ଓ ଅନ୍ୟଜାତି—ଉଭୟେ—ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। 'ଆଦିରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲା' (John 1:1)। ମଣିଷ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲା।"

ଜଗତ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, "ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିନା ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା" (John 1:3)। ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଯେ, କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱରୂପତଃ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ, ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ। ସେ ଅନାଦିକାଳରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟ।

"ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଦିବ୍ୟ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ର, ଅନାଦିକାଳରୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱଶୀଳ ଥିଲେ, ଏକ ପୃଥକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ତଥାପି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ। ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ଅତୁଳନୀୟ ମହିମା ଥିଲେ। ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାସମ୍ପନ୍ନ ସତ୍ତାମାନଙ୍କର ସେନାପତି ଥିଲେ, ଏବଂ ଦୂତମାନଙ୍କର ଆରାଧନାମୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା। ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରହରଣ ନୁହେଁ। ସେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, 'ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ପଥର ଆରମ୍ଭରେ ମୋତେ ଅଧିକାର କଲେ,' 'ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ। ମୁଁ ଅନାଦିକାଳରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲି, ଆରମ୍ଭରୁ, ପୃଥିବୀ ହେବାର ପୂର୍ବରୁ। ଗଭୀରତାମାନେ ନଥିବାବେଳେ, ମୋର ଜନ୍ମ ହେଲା; ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଝରଣାମାନେ ନଥିବାବେଳେ। ପର୍ବତମାନେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ପୂର୍ବରୁ, ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଜନ୍ମ ହେଲା: ସେ ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ, କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରମାନ, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଧୂଳିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲେ। ସେ ଯେବେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିଲି: ସେ ଯେବେ ଗଭୀରତାର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ପରିଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ' (ହିତୋପଦେଶ 8:22–27)।"

“ଜଗତର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ସହ ଏକ ଥିଲେ—ଏହି ସତ୍ୟରେ ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ରହିଛି। ଏହା ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ଥାନରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିବା ସେହି ଆଲୋକ, ଯାହା ତାହାକୁ ଦିବ୍ୟ, ଆଦିକାଳୀନ ମହିମାରେ ଦୀପ୍ତିମାନ କରେ। ଏହି ସତ୍ୟ, ନିଜ ସ୍ୱରୂପରେ ଅସୀମ ରହସ୍ୟମୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ୟ ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ଅବ୍ୟାଖ୍ୟେୟ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯେବେକି ଏହା ନିଜେ ଅଗମ୍ୟ ଓ ଅବୋଧ୍ୟ ଆଲୋକରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଛି।” Selected Messages, book 1, 246–248.